

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD
Odbor kancelář hejtmána
Úsek vedoucího odboru
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

KUCBX010V1NU

Váš dopis zn.: KUJCK 81050/2021
Ze dne: 1. 10. 2021
Naše č. j.: KUJCK 112862/2021
Sp. zn.: KHEJ 108202/2021/kakr SO

Vyřizuje: Bc. Kamila Křížová
Telefon: 386 720 225
E-mail: krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 14. 10. 2021

Odpověď na žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 1. 10. 2021 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 1. 10. 2021, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

kopie rozhodnutí o odvolání čj. KUJCK 81050/2021.

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

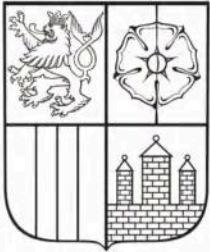
Vaši žádosti jsme vyhověli a požadované rozhodnutí Vám zasíláme v příloze. Předmětné rozhodnutí obsahuje osobní údaje, které byly anonymizovány a na jejich neposkytnutí jsme vydali samostatné rozhodnutí o odmítnutí části žádost čj. KUJCK 114332/2021, které Vám zasíláme souběžně s touto odpovědí.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru

Příloha

Václav Kubec_rozhodnutí_anonymizováno.pdf

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor dopravy a silničního hospodářství

Oddělení pro územní samosprávu a státní správu v dopravě

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX0100GG3

Naše č. j.: KUJCK 81050/2021
Sp. zn.: ODSH 65605/2021/pevac SO 3

Vyřizuje: Ing. Petr Vačkář
Telefon: 386 720 511
E-mail: vackar@kraj-jihocesky.cz

Datum: 19. července 2021

Rozhodnutí

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, příslušný k přezkoumávání rozhodnutí orgánů obcí podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a jako příslušný odvolací správní orgán podle § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o odvolání [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] trv. bytem [redacted] [redacted] [redacted] zastoupeného Mgr. Janem Veselým, advokátem se sídlem Na Zábradlí 205/1, 110 Praha 1, podaném dne 28. května 2021, proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, kanceláře starosty, oddělení přestupků, č.j. P 246/2020-Kre ze dne 13. května 2021, kterým byl jmenovaný uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 20. prosince 2020 v době kolem 08.30 hodin, v křižovatce silnice II. třídy č. 123 v km 17,434 se silnicí III. třídy č. 1235 v katastru obce Bálkova Lhota na okrese Tábor, ve směru jízdy od obce Černý Les řídil osobní automobil tovární značky Chevrolet Captiva, registrační značky [redacted] [redacted] a při projíždění pravotočivé zatáčky nejel vpravo při pravém okraji vozovky, když uvedl vozidlo do bočního smyku a vyjel za střed vozovky, kde se bočně střetl s protijedoucím vozidlem Ford Focus, registrační značky [redacted] [redacted] které řídila řidička [redacted] [redacted] při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob, alkohol u řidičů nebyl zjišťován z důvodu odstupu dodatečně nahlášené dopravní nehody, při dopravní nehodě vznikla hmotná škoda na vozidle Ford Focus, registrační značky [redacted] [redacted] ve výši nejméně 25.000,-Kč a na vozidle Chevrolet Captiva, registrační značky [redacted] [redacted] ve výši 50.000,-Kč ku škodě řidiče [redacted] [redacted] čímž porušil ustanovení § 4 písm. a), b), § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, kanceláře starosty, oddělení přestupků, č.j. P 246/2020-Kre ze dne 13. května 2021,

zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění

Zdejší odbor dopravy a silničního hospodářství obdržel odvolání [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] trv. bytem [redacted] [redacted] [redacted] (dále jen „odvolatel“), zastoupeného Mgr. Janem Veselým, advokátem se sídlem Na Zábradlí 205/1, 110 Praha 1, podané dne 28. května 2021, proti rozhodnutí Městského úřadu Tábor, kanceláře starosty, oddělení přestupků (dále též „nalézací orgán“), č. j. P 246/2020-Kre ze dne 13. května 2021, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, kterého se dopustil z nedbalosti tím, že dne 20. prosince 2020 v době kolem 08.30 hodin, v křižovatce silnice II. třídy č. 123 v km 17,434 se silnicí III. třídy č. 1235 v katastru obce Bálkova Lhota na okrese Tábor, ve směru jízdy od obce Černý Les řídil osobní automobil tovární značky Chevrolet Captiva, registrační značky [redacted] [redacted] a při projíždění pravotočivé zatáčky nejel vpravo při pravém okraji vozovky, když uvedl vozidlo do bočního smyku a

vyjel za střed vozovky, kde se bočně střetl s protijedoucím vozidlem Ford Focus, registrační značky [REDACTED] [REDACTED] které řídila řidička [REDACTED] [REDACTED] při dopravní nehodě nedošlo ke zranění osob, alkohol u řidičů nebyl zjišťován z důvodu odstupu dodatečně nahlášené dopravní nehody, při dopravní nehodě vznikla hmotná škoda na vozidle Ford Focus, registrační značky [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ve výši nejméně 25.000,-Kč a na vozidle Chevrolet Captiva, registrační značky [REDACTED] [REDACTED] ve výši 50.000,-Kč ku škodě řidiče [REDACTED] [REDACTED] čímž porušil ustanovení § 4 písm. a), b), § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Vzhledem ke skutečnosti, že byl odvolatel shledán vinným ze spáchání výše uvedeného přestupku, rozhodl správní orgán, v souladu s § 35 až § 40 a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), s odkazem na ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o provozu na pozemních komunikacích o uložení pokuty ve výši 1.500,- Kč. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o přestupcích byla odvolateli uložena rovněž povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, a to v paušální částce ve výši 6.000,- Kč, stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení.

I. Odvolání

Odvolatel podal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prostřednictvím svého zástupce dne 28. května 2021. V odvolání odvolatel namítá, že napadené rozhodnutí trpí zásadními vadami a zejména vnitřními rozpory, které se týkají samotného průběhu nehodového děje (toho jak mělo dojít k nehodovému ději podle policejního orgánu). Napadené rozhodnutí je podle odvolatele v příkrém a extrémním rozporu s provedenými důkazy, a to včetně důkazů opatřených nebo dokonce vyhotovených složkami policie, konkrétně dopravního inspektorátu Tábor, pod č.j. KRPC-170200/PŘ-2019-020806. Podle odvolatele je základním důkazem rozhodnutí znalecký posudek, který ale stejně jako rozhodnutí vychází z nesprávných a nepravdivých předpokladů, včetně zmíněného oznámení o přestupku sepsaného dopravním inspektorátem. Odvolatel dodává, že se lze domnívat, že se znalec při zpracování znaleckého posudku dopustil, ať již vědomě nebo nevědomě, hrubého omylu při ověřování výchozích předpokladů pro zpracování znaleckého posudku a z této chyby pramení další nesprávné úvahy rozhodnutí správního orgánu uvedené v rozhodnutí. Odvolatel dále uvádí následující odvolací oblasti.

A. Nesporné skutečnosti

B. Vznik sporu

C. Nesprávné zjištění skutkového stavu a nepřezkoumatelnost

D. Ke znaleckému posudku

Odvolatel v závěru svého odvolání navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil, jelikož dle odvolatele je napadené rozhodnutí nesprávné co do zjištěného skutkového stavu a nepřezkoumatelné.

II. Posouzení vydaného rozhodnutí a provedeného správního řízení odvolacím orgánem

Ze spisového materiálu se zjišťuje, že správnímu orgánu prvního stupně, bylo dne 14. ledna 2020 doručeno oznámení přestupku od Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, územní odbor Tábor, dopravní inspektorát, pod č. j. KRPC-170200/PŘ-2019-020806 ve věci podezření z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Oznámení obsahovalo jednotlivé dokumenty zajištěné v rámci prošetřování dané věci.

Nalézací orgán nejprve dle ustanovení § 59 předvolal jednotlivé účastníky dopravní nehody k podání vysvětlení dle ustanovení 137 správního řádu. Na základě předběžného posouzení věci byl dne 20. dubna 2020 předán spisový materiál znalci z oboru silniční doprava Ing. Vladimíru Drdovi, za účelem odborného vyjádření. Dne 2. června 2020 podal jmenovaný znalec k věci vysvětlení dle ustanovení § 137 správního řádu, který sdělil nalézacímu orgánu pravděpodobnou verzi dopravní nehody vyplývající z jeho předběžného posouzení věci.

Nalézací orgán zhodnotil zjištěné skutečnosti a dne 2. června 2020 zaslal odvolateli oznámení o zahájení řízení ve věci podezření z přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Oznámení bylo zástupci odvolatele doručeno dne 6. června 2020. Společně s oznámením o zahájení řízení byl odvolatel předvolán k ústnímu jednání na den 24. června 2020. K ústnímu jednání byli dále předvoláni ostatní účastníci předmětné dopravní nehody [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED]. Dne 22. června 2020 byla nalézacímu orgánu doručena omluva svědka [REDACTED] [REDACTED] z termínu nařízeného ústního jednání na den 24. června 2020. Nalézací orgán z důvodu omluvy uvedeného svědka změnil termín ústního jednání na den 3. srpna 2020. Předvolání bylo zástupci odvolatele doručeno dne 7. července 2020. K ústnímu jednání byli dále předvoláni ostatní účastníci předmětné dopravní nehody [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED].

██████████ Dne 3. srpna 2020 bylo provedeno ústní jednání, kterého se zúčastnil odvolatel se svým zástupcem a předvolání svědci.

Dne 12. srpna 2020 bylo nalézacímu orgánu doručeno vyjádření odvolatele s otázkami pro znalce posuzujícího předmětnou dopravní nehodu. Dne 25. srpna 2020 vydal nalézací orgán usnesení, kterým byl ustanoven znalec z oboru silniční doprava, Ing. Vladimír Drda k odbornému posouzení předmětné dopravní nehody. Znalci bylo uloženo vypracování znaleckého posudku k příčinám uvedené dopravní nehody. Dne 12. listopadu 2020 byl nalézacímu orgánu doručen zhotovený znalecký posudek. Nalézací orgán nařídil ústní jednání na den 18. ledna 2021. Předvolání bylo zástupci odvolatele doručeno dne 23. listopadu 2020. Dne 18. ledna 2021 bylo provedeno ústní jednání, kterého se zúčastnil odvolatel a jeho zástupce. Odvolatel se v rámci ústního jednání vyjádřil, že nesouhlasí se závěry znaleckého posudku a požadoval ozřejmit stupeň pravděpodobnosti závěrů znalce uvedených ve znaleckém posudku. Nalézací orgán proto nařídil další ústní jednání, ke kterému byl předvolán znalec Ing. Vladimír Drda. Ústní jednání bylo nařizeno na den 8. února 2021. Předvolání bylo zástupci odvolatele doručeno dne 19. ledna 2021. Vzhledem k omluvě zástupce odvolatele, která byla nalézacímu orgánu doručena dne 8. února 2021 bylo ústní jednání přeloženo na den 7. dubna 2021. Předvolání bylo zástupci odvolatele doručeno dne 15. března 2021. K ústnímu jednání byl předvolán znalec z oboru silniční doprava Ing. Vladimír Drda. Dne 7. dubna 2021 bylo provedeno ústní jednání, kterého se zúčastnil zástupce odvolatele. Odvolatel se ústního jednání nezúčastnil. V rámci ústního jednání byl vyslechnut znalec Ing. Vladimír Drda. Dne 3. května 2021 bylo nalézacímu orgánu doručeno vyjádření odvolatele. Dne 13. května 2021 vydal nalézací orgán rozhodnutí č.j. P 246/2020-Kre, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích

III. Posouzení námitek odvolatele

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 98 odst. 1 zákona o přestupcích a ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Po přezkoumání uvedeného rozhodnutí a provedení řízení odvolací správní orgán konstatuje, že odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně není důvodné.

III. A K uváděným nesporným skutečnostem

Odvolatel ve svém odvolání nejprve uvádí, z jeho pohledu nesporné skutečnosti, které rozděluje do následujících bodů:

1. Dne 20.12.2019 v době kolem mezi kolem 08:00 až 08:30 hodin jel po předmětné silnici v katastru obce Bálkova Lhota na okrese Tábor, ve směru jízdy od obce Černý Les směr Tábor pan ██████████ a to dodávkovým automobilem zn. Ford.
2. Za ním, zhruba jelo ve stejném směru (na Tábor) i osobní vozidlo zn. Chevrolet řízeném obviněným ██████████
3. V tu dobu z opačného směru přijíždělo osobní vozidlo zn. Ford Focus řízené paní ██████████
4. Před železničním viaduktem, při projíždění pravotočivé zatáčky dostalo vozidlo pana ██████████ na zledovatělé vozovce smyk (nedotáčivý), čímž vozidlo pana ██████████ jelo rovně do protisměru a vjelo rovně mimo vozovku před železniční viadukt na travnatou plochu.
5. V rámci několika vteřin došlo v této zatáčce k nehodě vozidla Chevrolet, řízeného obviněným s vozidlem Ford Focus, řízeného ██████████
6. Paní ██████████ a pan ██████████ na místě sepsali a vlastnoručně podepsali záznam o dopravní nehodě (euroformulář) ve kterém se za viníka nehody označila ██████████ která uvedla, že vjela do protisměru, protože se vyhýbala jinému vozidlu (myšleno vozidlu pana ██████████ které vjelo do protisměru). Euroformulář rovněž obsahuje přibližné zakreslení dopravní nehody a směru jízdy obou vozidel.
7. Vzhledem k podpisu euroformuláře a dohodě obou účastníků na místo nebyla zavolána policie a každý jel svou cestou dále.
8. O několik hodin později paní ██████████ zavolala PCR a oznámila spáchání přestupku. PCR zavolala panu ██████████ zda by mohl přijet na místo nehody. V době, kdy pan ██████████ přijel na místo nehody, se na zde již nacházela paní ██████████ a PCR, Bc. Marek Kovařík, který sepisoval Protokol o nehodě silničního provozu.

9. Oba účastníci byly vyzváni ze strany PČR aby označili místo střetu. Oba účastníci tak učinili rozdílně, viz obrázek v odvolání.
10. V tomto Protokole o silničním provozu č.j. [•], datum [•] je uvedeno že oba účastníci jsou podezřelí z přestupku. Ve vylíčení události (a na základě oznámení paní [•] policejní orgán uvedl: „Dne ... řídil [•] dvě os. mot. vozidlo tov. zn. ... po silnici 11/123 17, 434 ve směru jízdy od Obce Černý les na obec Všechnov. V téže den a čas řídila řidička [•] os. mot. vozidlo tov. zn. ... po silnici č. II/123 km 14, 434 ve směru jízdy od obce Všechnov na obec Černý Les. V uvedenou dobu se se protijedoucí řidiči v km 17,434 míjeli v levotočivé zatáčce (ve směru jízdy od Všechnova), přičemž se oba řidiči nechovali dostatečně ohleduplně...”

Odvolací orgán souhlasí s body 1 až 5 uvedené odvolatelem v rámci nesporných skutečností. Jedná se o fakta týkající se účastníků předmetné dopravní nehody a přibližné časové údaje. Tyto skutečnosti shodně uvedli všichni účastníci dopravní nehody. Odvolací správní orgán však nemůže souhlasit s tvrzením odvolatele, že paní [•] s panem [•] na místě sepsali záznam o dopravní nehodě. Z podkladů je totiž zcela zřejmé, že formulář sepisoval pouze odvolatel a dal jej pak paní [•] k podpisu. Skutečnost, že paní [•] vjela do protisměru, byla tedy zapsána odvolatelem. Navíc ve formuláři není uveden viník nehody, jak uvádí odvolatel. Rozhodně nelze z formuláře konstatovat, že se paní [•] označila za viníka nehody, jelikož takovýto údaj ve formuláři není. Vjetí do protisměru vozidla uvedeného ve formuláři, jako vozidlo „B“, tedy vozidla řízeného odvolatelkou, lze dovodit pouze ze zaškrtnutí příslušné kolony ve formuláři.

Z jednání paní [•] která konstantně od přivolání policie trvá na tom, že formulář byl sepsán v rozporu s předchozí dohodou s odvolatelem, je navíc zřejmé, že s obsahem formuláře zásadně nesouhlasí. Nelze tedy považovat tvrzení odvolatele, že paní [•] a odvolatel na místě sepsali a vlastnoručně podepsali záznam o nehodě, za nespornou skutečnost.

Odvolací správní orgán dále dodává, že formulář o dopravní nehodě (tzv. euroformulář) lze považovat za prostředek sloužící k popisu nehody a určení jejího viníka pouze v případě, kdy se účastníci dopravní nehody dohodnou na místě dopravní nehody a následně setrvají na svých postojích. Záznam o nehodě pak slouží toliko jako podpůrný prostředek pro pojišťovnu a likvidaci škod vyplývající z dopravní nehody. Co se týče řízení o přestupku nelze tento protokol považovat za důkazní prostředek, když některý z účastníků dopravní nehody rozporuje obsah tohoto formuláře.

Co se týče bodu 10 v nesporných skutečnostech uváděných odvolatelem, tak policie svůj závěr, že „se oba řidiči nechovali dostatečně ohleduplně“, opírá pouze o výpovědi odvolatele a paní [•] které jsou v zásadním rozporu. Vlastní prošetření dopravní nehody, kterou nelze posoudit bez znaleckého posudku a detailního posouzení poškození vozidel, pak policejní orgán zcela ponechal na nalézacím orgánu. Závěr policejního orgánu při oznámení přestupku, tak nelze považovat za nespornou skutečnost, jelikož policie, kromě zadokumentování místa dopravní nehody, poškození vozidel a pořízení výpovědí účastníků dopravní nehody nehodnotila žádným způsobem nehodový děj co se týče mechanismu pravděpodobného pohybu vozidel a s ním spojeného zavinění dopravní nehody. Vlastní závěry o zavinění dopravní nehody nebylo možné vzhledem k rozporným výpovědím odvolatele a paní [•] provést bez znaleckého posudku.

III. B K uváděnému vzniku sporu

Odvolatel ve svém odvolání dále uvádí, že tedy bylo nesporné, že k nehodě došlo, přičemž spornost do této věci vnesla paní [•] která o několik hodin poté (nehoda se stala v mezi 8:00 až 8:30, oznámení na PČR paní [•] učinila až ve 12:00 hod), co podepsala záznam o nehodě, ve kterém potvrdila, že je viníkem nehody nehodu oznámila PČR.

Jak již bylo uvedeno výše odvolací správní orgán se nemůže souhlasit s tvrzením odvolatele, že spor v zavinění nehody vznikl v důsledku oznámení nehody paní [•] jelikož sepsání formuláře o dopravní nehodě odvolatelem ve svůj prospěch, který paní [•] pouze podepsala nelze považovat za podložený popis nehodového děje. Navíc je zcela zřejmé, že co se týče nesporných skutečností, tak tyto jsou uváděny v řízení pouze odvolatelem a jeho manželkou.

Dále odvolatel uvádí, že z výpovědi paní [•] policii, které učinila na místě (při ohledání nehody) je zřejmé, že jela ve směru jízdy od obce Všechnov na obec Černý Les. Podle odvolatele však paní [•] své tvrzení změnila o měsíc později (při podání vysvětlení), když dne 5.3. 2020 uvedla: „Projížděla jsem táhlou levotočivou zatáčku. Chtěla jsem pokračovat vpravo k obci Bolkova Lhota.“

Odvolací správní orgán nemůže souhlasit s odvolatelem, že paní [REDAKCE] v průběhu řízení, respektive od ohlášení dopravní nehody policii změnila svou výpověď týkající směru jízdy jejího vozidla. Odvolatel zde zaměňuje směr jízdy vozidla, který je v daném případě určen pořadím obcí uváděných daným směrem (od obce k obci), s cílem cesty paní [REDAKCE] která sice jela směrem od obce Všechnov na obec Černý Les, ale na předemtné křižovatce, hodlala jet k obci Bálkova Lhota. Směr jízdy, který je uvedený v protokolu o nehodě v silničním provozu zhotoveným policistou a který dle odvolatele učinila odvolatelka na místě dokumentace dopravní nehody policisty, tedy není v rozporu s tvrzením paní [REDAKCE] že chtěla jet na křižovatce, kde došlo k předemtné dopravní nehodě, směrem k obci Bálkova Lhota.

Skutečnost, že paní [REDAKCE] svou výpověď neměnila již od počátku oznámení dopravní nehody navíc potvrzuje její podání vysvětlení učiněné u policejního orgánu dne 3. ledna 2020, kde uvedla, že chtěla jet do obce Radkov do místní prodejny. Přičemž komunikace do obce Radkov vede přes obec Bálkova Lhota. Je tedy zřejmé, že paní [REDAKCE] již od oznámení dopravní nehody uvádí svůj směr jízdy na křižovatce, kde došlo k dopravní nehodě, na obec Bálkova Lhota. Ze strany paní [REDAKCE] tedy nedošlo k žádné změně tvrzení o směru jízdy. Jelikož směr uváděný v protokolu o nehodě v silničním provozu dokumentujícím policistou, není výpovědí paní [REDAKCE] na místě dopravní nehody, když výpověď paní [REDAKCE] byla policejním orgánem pořízena až v podaném vysvětlení ze dne 3. ledna 2020. Směr jízdy v protokolu o nehodě v silničním provozu je tedy zcela jistě v souladu s popisem směru jízd vozidel v době dopravní nehody. Nevylučuje však skutečnost, že paní [REDAKCE] chtěla na předemtné křižovatce jet směrem na obec Bálkova Lhota, tak jak uvedla při podaném vysvětlení dne 3. ledna 2020 a následně i v průběhu celého řízení o přestupku u správního orgánu prvního stupně.

Odvolatel dále namítá, že pokud by paní [REDAKCE] nejela do obce Černý Les ale do obce Bálkova Lhota, nemohla by projíždět táhlou levotočivou zatáčkou, jak uvedla v rámci toho samého podání, protože by hned za železničním viaduktem jela rovně. Nemohlo by tudíž dojít k míjení vozidla pana [REDAKCE] s vozidlem paní [REDAKCE]

Odvolací správní orgán musí odmítnout tuto domněnku odvolatele. Skutečnost, jak paní [REDAKCE] popsala svou jízdu v uvedeném podání vysvětlení, v žádném případě nevylučuje průběh dopravní nehody, tak jak je popsán v napadeném rozhodnutí a zhotoveném znaleckém posudku. Z pohledu jízdy paní [REDAKCE] se zcela nepochybně komunikace po projetí pod železničním viaduktem stáčí doleva na Černý Les, přičemž odbočka na obec Bálkova Lhota se nachází na počátku této levotočivé zatáčky, v rovném směru. Ke střetu vozidel dle vyjádření paní [REDAKCE] a znaleckého posudku došlo v místě těsně před odbočkou na obec Bálkova Lhota. Paní [REDAKCE] tedy mohla chtít odbočovat vpravo, respektive pokračovat v přímém směru na obec Bálkova Lhota, když těsně před odbočením došlo ke střetu jejího vozidla s vozidlem odvolatele.

Odvolatel dále uvádí, že na obrázku z policejní dokumentace jsou znatelné mokré stopy vozidel, jedoucích na Bálkovu Lhotu a z tohoto vyplývá, že pokud by paní [REDAKCE] jela rovně, následovala by stejnou trajektorií, jako je patrné z těchto mokrých stop. Z uvedeného je zřejmé, že pokud by ke střetu došlo v místě, které paní [REDAKCE] vyznačila kuželem (pravý kužel) její vozidlo by se nacházelo od vozidla pana [REDAKCE] v úhlu cca [odvolatelem neuvedeno], nikoliv v úhlu 10 až 15°, jak vyplývá ze znaleckého posudku. Naopak, pokud by jela směr Černý Les, její vozidlo by se skutečně mohlo nacházet v úhlu uvedeném ve znaleckém posudku (znalecký posudek pak vycházel zjevně nesprávně z tvrzení paní [REDAKCE] uvedené v této pozdější výpovědi, kterou následně opakovaně potvrdila, že odbočovala vpravo na Bálkovu Lhotu.

Odvolací správní orgán musí odmítnout toto ničím nepodložené tvrzení odvolatele. Odvolatel zde bez jakýchkoliv podkladů zpochybňuje výpověď paní [REDAKCE] co se týče směru pohybu vozidel před střetem. Přitom je ze znaleckého posudku zcela zřejmé, že úhel střetu vozidel odpovídá místu střetu, který označila paní [REDAKCE] Znalec zde uvádí: „Místo protnutí levých boků takto vytvořených koridorů lze považovat, s přijatelnou mírou přesnosti, za pravděpodobné místo střetu vozidel Chevrolet a Ford. Zjistíme, že tento průsečík, a tedy i místo střetu, se nachází přibližně v místě, které označila, jako místo střetu i řidička vozidla Ford a které je na plánu místa dopravní nehody označeno jako stopa č. 4, nacházející se v jízdním pruhu vozidla Ford, v přibližné příčné vzdálenosti 1,2 m od pravé vodící čáry směrem k podélné ose vozovky, ve směru jízdy vozidla Ford a přibližně v podélné vzdálenosti 12,0 m od VBM ve směru jízdy vozidla Ford.“

Tvrzení odvolatele, že „Naopak, pokud by jela směr Černý Les, její vozidlo by se skutečně mohlo nacházet v úhlu uvedeném ve znaleckém posudku“, je opět ničím nepodložené a není zřejmé, jak odvolatel k tomuto závěru došel, jelikož na rozdíl od závěru znalce, který vychází jednak z poškození vozidel a fyzikálních zákonitostí, odvolatelova tvrzení jsou pouze na bázi „domněnek“.

III. C K nesprávnému zjištění skutkového stavu a nepřezkoumatelnosti

Odvolatel dále ve svém odvolání uvádí, že napadenému rozhodnutí lze předně vytknout, že skutkový stav zjištěný policejním orgánem je v extrémním rozporu s provedenými důkazy. V řízení dle odvolatele proti sobě stály výpovědi odvolatele a jeho manželky [REDAKCE] na jedné straně a výpověď paní [REDAKCE] na druhé straně

(výpověď svědka [REDAKCE] jednoznačně uvádí, že nehodu neviděl a jiní svědci u nehody nebyli). Odvolatel dodává, že jeho výpověď a manželky jsou po celou dobu konzistentní. Vyplývá z nich, že k žádnému smyku jejich vozidla nedošlo, naopak to bylo vozidlo paní [REDAKCE] které vjelo do protisměru a narazilo do jejich vozidla Chevrolet. Tato výpověď je dle odvolatele dokonale podložena jediným objektivním a přímým důkazem, a to euroformulářem o dopravní nehodě, který paní [REDAKCE] podepsala a ze kterého jednoznačně vyplývá, že nehodu zavinila paní [REDAKCE] která se vyhýbala jinému vozidlu (pana [REDAKCE] čímž vjela do protisměru a narazila do vozidla obviněného.

Odvolací orgán nemůže souhlasit s výše uvedeným tvrzením odvolatele. Odvolatele zde zcela pochopitelně uvádí, jako pravdivou svou verzi, kterou potvrzuje jeho manželka, kterou však nepochybně nelze považovat za nestranného svědka. Právě na základě skutečnosti, že tvrzení odvolatele a jeho manželky jsou v přímém rozporu s výpovědí paní [REDAKCE] bylo nutné ustanovit znalce z oboru doprava, jak učinil nalézací orgán, tak aby bylo možné s co nejvyšší pravděpodobností analyzovat nehodový děj. Závěry znaleckého posudku se pak přiklonily k verzi paní [REDAKCE]. Je nutné zdůraznit, že znalecký posudek vychází zejména z parametrů místa dopravní nehody a poškození vozidel. Znalec pak na základě známých východisek stanovil nejpravděpodobnější verzi dopravní nehody, která odpovídá poškození vozidel a místu dopravní nehody.

Co se týče tvrzení odvolatele, že „*jediným objektivním a přímým důkazem*“ je Záznam o dopravní nehodě, tzv. euroformulář, tak toto musí odvolací správní orgán zásadně odmítnout. Jak již bylo uvedeno výše, zmíněný dokument sepisoval právě odvolatel a jedná se pouze o podklad pro pojišťovnu, který se vypisuje pouze v případě, že se účastníci dopravní nehody na místě dohodnou. Pokud však následně některý z účastníků dopravní nehody dojde k závěru, že údaje uvedené ve formuláři jsou nepravdivé, tak je nutné řádné prošetření věci příslušnými orgány.

Odvolatel dále v odvolání zpochybňuje výpověď svědkyně [REDAKCE] která dle jeho tvrzení několikrát změnila výpověď. Odvolatel zde cituje výpovědi paní [REDAKCE] která popisuje, jak vnímala vyjetí z komunikace vozidla pana [REDAKCE]. Odvolací správní orgán neshledal v uvedených výpovědích nic rozporného, jelikož se jedná o subjektivní vnímání svědkyně [REDAKCE] která viděla, jak se vozidlo řízené panem [REDAKCE] vlivem smyku na zledovatělé vozovce dostalo mimo komunikaci, kde zůstalo stát. Jak paní [REDAKCE] tak pan [REDAKCE] však potvrdili, že smyk vozidla řízeného panem [REDAKCE] neohrozil vozidlo řízené paní [REDAKCE] a tudíž nemohlo mít vliv ani na následnou srážku vozidla řízeného paní [REDAKCE] s vozidlem řízeným odvolatelem.

Odvolací správní orgán důkladně prostudoval spisový materiál a nemůže souhlasit s tvrzením odvolatele, že paní [REDAKCE] změnila svou výpověď z pohledu vnímání smyku a pohybu vozidla řízeného panem [REDAKCE]. Již od samého počátku prošetřování předmětné dopravní nehody a následně v řízení u správního orgánu paní [REDAKCE] uvedla, že viděla pohyb uvedeného vozidla, které sjelo mimo komunikaci a na základě tohoto zpomalila svou jízdu a pomalu přijížděla ke křižovatce, kde se střetla s vozidlem odvolatele.

Odvolací správní orgán nemůže ani souhlasit s tvrzením odvolatele, že nalézací orgán uvěřil výpovědi paní [REDAKCE] a znaleckému posudku, který z ní vycházel, a tudíž je rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože nelze zjistit proč se nalézací orgán přiklonil k uvedeným podkladům a nevypořádal se zjevnými rozpory.

Jak již bylo uvedeno výše nalézací orgán postupoval zcela správně, když právě na základě rozdílných výpovědí protistran účastníků předmětné dopravní nehody v řízení ustanovil znalce z oboru doprava, který měl za úkol na základě charakteru místa dopravní nehody a parametrů poškození vozidel stanovit pravděpodobnou verzi pohybu vozidel při dopravní nehodě. Při zhotovení znaleckého posudku pak znalec nevycházel z výpovědi odvolatele či paní [REDAKCE] ale stanovil na základě známých skutečností pravděpodobnou verzi nehodového děje a na základě svého zjištění posoudil i pravdivost výpovědi jednotlivých účastníků dopravní nehody.

III. D Ke znaleckému posudku

Odvolatel ve svém odvolání dále namítá, že ze znaleckého posudku jasně vyplývá, že znalec jako příčinu nehody uvádí nedotáčivý smyk vozidla obviněného, ale v rozhodnutí je jako příčina nehody smyku uveden smyk přetáčivý. Odvolatel dále uvádí, že zcela jednoznačně lze z uvedených výpovědi pana [REDAKCE] dovodit, že pan [REDAKCE] dostal nedotáčivý smyk. Podle odvolatele tedy pokud znalec ve svém posudku uvádí, že stejný průběh mělo i vozidlo obviněného, hovoří o nedotáčivém smyku. Odvolatel však namítá, že při výpovědi znalce dne 7. 4. 2021, byl znalec konfrontován se skutečností, že pokud by místo střetu bylo takové, jak uvedl v Příloze 1 posudku a vozidlo obviněného by v důsledku nedotáčivého smyku jelo v pravotočivé zatáčce rovně do protisměru, tak obě vozidla nemohly svírat úhel 10 až 15° nýbrž právě úhel 40 až 45°. Charakter poškození vozidla by tak musel být zcela jiný (musela by být poškozena boční a zadní část vozidla Chevrolet).

Podle odvolatele nelze ve správním řízení akceptovat znalecký posudek, který jako pravděpodobnou příčinu nehodového děje v písemném posudku uvede nedotáčivý smyk a při ústním jednání uvede přetáčivý smyk

vozidla Chevrolet bez toho, aby se znalec alespoň pokusil objasnit příčinu jeho vzniku a mechaniku pohybu (jeho průběh). Znalec na obě tyto otázky výslovně odpověděl, že je neví, nebo nelze stanovit.

Podle odvolatele za zcela zásadní lze považovat, že na otázku: Kdyby paní ██████ uvedla, že jela do Černého Lesa a pan ██████ na Všechov - potkali se v zatáčce, jakým nejpravděpodobnějším způsobem by podle Vašeho názoru mohlo dojít k nehodovému ději, aby poškození byla taková, jaká jsou zjištěna? Znalec odpověděl: „Vzájemná poloha v okamžiku střetu by byla stejná. Vozidlo pana ██████ na rozdíl od průběhu uvedeného ve znaleckém posudku by měl svoji zadní část méně přetočenou. Tuto verzi nelze vyloučit.“ S ohledem na shora uvedené je dle odvolatele zřejmé, že znalec připustil nakonec i variantu, že by pan ██████ jela ve směru na obec Černý Les, ačkoli to předtím v písemném nálezu považuje za nepřijatelné.“

Odvolací správní orgán k výše uvedeným námitkám uvádí, že znalecký posudek jako příčinu dopravní nehody uvádí smyk vozidla Chevrolet, řízeného odvolatelem. Dle znaleckého posudku (kapitola 2.1.1 Stanovení polohy pravděpodobného místa střetu znalcem, str. 37): „Pro jednoduché grafické znázornění do plánu místa dopravní nehody znalec předpokládá, že se vozidlo Chevrolet pohybovalo přibližně uprostřed svého jízdního pruhu a po nejetí na zledovatělou vozovku rovněž dostalo smyk, čímž se stalo neřiditelné, a i když mělo, jak je zřejmé i z rozboru poškození vozidel, v okamžiku prvního kontaktu s vozidlem ford, natočená kola směrem vpravo, tedy k projetí pravotočivé zatáčky, pohybovalo se dále rovně ve směru původního pohybu.“

Dále nalézací orgán pro názornou představu cituje z internetového zdroje [<https://www.skodamotorsport.com/cs/jaky-je-rozdil-mezi-nedotacivosti-a-pretacivosti-ridte-jako-profik/>] rozdíl mezi přetáčivým a nedotáčivým smykem.

*„Ve většině moderních aut a za většiny podmínek je **nedotáčivost** tím nejpravděpodobnějším způsobem, jak může ke smyku dojít. **Nastává tehdy, když přední kola ztratí přilnavost jako první, což způsobí, že přední část vozu začne mít tendenci opustit zatáčku po tečně. Jednoduše řečeno, auto zatáčí méně, než řidič chtěl a snaží se pokračovat rovně – v extrémním případě vyjede ze zatáčky po přímce.***

...

*Pro průměrného řidiče je **přetáčivost** děsivou situací. **Dojde k ní tehdy, když přilnavost ztratí jako první zadní kola. To způsobí, že tendenci opustit zatáčku po tečně začne mít zadní část vozu.** Ta je však samozřejmě spojena s částí přední, takže výsledkem je, že vůz začne rotovat kolem svislé osy, tlačit před' na vnitřní stranu zatáčky a „utahovat“ tak stopu. Bez zásahu řidiče to vede k tomu, že vůz opustí silnici na vnitřní straně zatáčky, nebo že se roztočí a dostane tzv. hodiny“.*

Z popisu typu smyku je zřejmé, že první vozidlo řízené panem ██████ dostalo na namrzlé vozovce typický nedotáčivý smyk, když pokračovalo prakticky rovně po tečně ke kruhu zatáčky a vyjelo na druhé straně komunikace z vozovky.

Znalecký posudek pak popisuje pohyb vozidla řízeného odvolatelem opět ve smyslu nedotáčivého smyku. Je navíc velmi pravděpodobné, že vozidla pohybující se na stejné komunikaci ve shodném směru se budou pohybovat přibližně stejným způsobem. Znalecký posudek, který je dle odvolacího správního orgánu jediným objektivním prostředkem pro posouzení předmětné dopravní nehody tedy uvádí jako příčinu nehody smyk vozidla Chevrolet s přibližným popisem pohybu tohoto vozidla. Specifikace smyku zde není uvedena.

Znalec při výslechu posoudil smyk vozidla Chevrolet jako přetáčivý. Ve shodném výslechu uvedl na otázku zástupce odvolatele: „*Jaká by byla mechanika přetáčivého smyku?*“ Odpověď znalce: „*Jede ve směru původního pohybu.*“ Z výše uvedeného popisu typu smyku je tedy zřejmé, že pokud vozidlo ve smyku pokračuje v původním pohybu, pak toto znamená, že se má pravděpodobně jednat o nedotáčivý smyk.

Snahou výše uvedeného rozboru typu smyku ve vazbě na předmětnou dopravní nehodu se odvolací správní orgán snaží upozornit na skutečnost, že podstatou předmětného řízení o přestupku odvolatele je posouzení zavinění dopravní nehody, a ne rozbor typu smyku, který byl pravděpodobnou příčinou této dopravní nehody. Snahou zástupce odvolatele je zpochybnit znalecký posudek, který mimochodem žádné typové označení smyku neobsahuje, tím, že uvedený znalec při výslechu chybně typologicky smyk pojmenuje.

Odvolací správní orgán ještě jednou zdůrazňuje, že příčinou nehody bylo znaleckým posudkem zjištěno vjetí odvolatele s vozidlem Chevrolet do protisměru vlivem smyku na zledovatělou vozovku. Přestože byl tento smyk v rozhodnutí nalézacím orgánem označen jakožto smyk přetáčivý, tak toto „chybné“ označení nemůže mít vliv na celkově správné posouzení mechanismu předmětné dopravní nehody. Stejně tak i pokud by znalec ve své výpovědi chybně typově pojmenoval smyk vozidla Chevrolet, tak toto nemůže zpochybnit vyhotovený znalecký posudek, který na základě podkladů objektivně hodnotí předmětnou dopravní nehodu na základě poškození vozidel a podmínek místa dopravní nehody.

Pro úplnost vypořádání námitek odvolatele týkající se pochybností o typu smyku vozidla Chevrolet řízeného odvolatelem odvolací správní orgán uvádí, že zástupce odvolatele v odvolání uvádí záměrně nepravdivé skutečnosti. Odvolatel prostřednictvím svého zástupce se snaží zpochybnit znalecký posudek, když v odvolání uvádí: „Znalec konfrontován se skutečností, že pokud by místo střetu bylo takové, jak uvedl v Příloze 1 posudku a vozidlo obviněného by v důsledku nedotáčivého smyku jelo v pravotočivé zatáčce rovněž do protisměru, tak obě vozidla nemohly svírat úhel 10 až 15° nýbrž právě úhel 40 až 45°.“ Z protokolu o ústním jednání ze dne 7. dubna 2021, v rámci kterého byl vyslechnut znalec Ing. Vladimír Drda nevyplývá, že by znalec byl jakýmkoliv způsobem konfrontován se závěrem, že vozidlo obviněného by v důsledku nedotáčivého smyku jelo v pravotočivé zatáčce rovněž do protisměru, tak obě vozidla nemohly svírat úhel 10 až 15° nýbrž právě úhel 40 až 45°. Znalec se v počátku výslechu pouze vyjádřil k navrhovanému vyšetřovacímu pokusu a následně již byl dotázán, aby posoudil, zda se jednalo o přetáčivý či nedotáčivý smyk. Znalec odpověděl, že při smyku vozidla Chevrolet se jeho zadní část dostávala směrem vlevo od jeho směru jízdy, přičemž se dle znalce jedná se o přetáčivý smyk. Je tedy zřejmé, že se ze strany zástupce odvolatele nejednalo o žádnou konfrontaci se skutečností, že postavení vozidel neodpovídalo typu smyku. Jak již bylo uvedeno výše nebylo cílem znaleckého posudku vyhodnotit typ smyku, ale pravděpodobný pohyb vozidel při dopravní nehodě. Navíc není zřejmé, jakým způsobem ke svému závěru týkající se uhlu postavení vozidel zástupce ve svém odvolání došel.

Pro doplnění odvolací správní orgán dále uvádí, že skutečně není podstatné, jaký typ smyku vozidlo řízené odvolatelem dostalo. Stejně tak je i z laického pohledu zřejmé, že při smyku, kterým je vlastně ztráta kontroly nad řízeným vozidlem z důvodu nedostatečně přilnavosti pneumatik k povrchu vozovky, nelze pohyb těchto vozidel přesně standardizovat dle typu smyku. Typologie smyku je důležitá zejména z pohledu zvládnutí kontroly vozidla během smyku. Lze také říci, že typ smyku posuzujeme dle převažujících charakteristik typických pro určitý druh smyku, ale každé vozidlo se dle svých individuálních podmínek a podmínek vozovky chová rozdílně, i když lze na základě fyzikálních zákonů říci, že je možné přibližně posoudit pravděpodobný pohyb vozidla při smyku. Znamená to tedy, že i pokud smyk vozidla Chevrolet řízeného odvolatelem, lze pravděpodobně posoudit jako smyk nedotáčivý, neznamená, to že nemohlo dojít i ke smyku zadní nápravy daného vozidla, a tudíž k pohybu jeho zadní části vlevo od jeho směru jízdy, jak uvádí znalec ve své výpovědi.

Odvolací správní orgán musí tedy odmítnout námitku odvolatele, že byl výslechem znalce Ing. Vladimíra Drdy zpochybněn zhotovený znalecký posudek. Odpověď znalce k pohybu vozidla řízeného odvolatelem v rámci výslechu, totiž není v žádném případě v rozporu se závěry předmětného znaleckého posudku.

Odvolací správní orgán dále upozorňuje na skutečnost, že nalézací správní orgán právě z důvodu rozdílných výpovědí okolností dopravní nehody jednotlivými svědky, ustanovil v řízení znalce v oboru doprava – silniční doprava Ing. Vladimíra Drdu k vypracování znaleckého posudku k posouzení předmětné dopravní nehody. Skutečnost, že je nehodový děj vnímán jednotlivými účastníky rozdílně je častý a je zcela přirozené, že každá osoba vnímá událost subjektivně a její vnímání je ovlivněno limity lidských smyslů a dalšími rušivými vlivy prostředí. Znalecký posudek má proto za úkol na základě fyzikálních zákonitostí stanovit nejpravděpodobnější průběh dopravní nehody, zejména ve stanovení pohybů jednotlivých vozidel v průběhu dopravní nehody.

Znalecký posudek byl vypracován Ing. Vladimírem Drdou, znalcem jmenovaným Krajským soudem v Českých Budějovicích ze dne 11.10.1995, Spr. 1322/95 pro základní obor **doprava silniční a městská se zvláštní specializací pro technické posudky dopravních nehod**. Znalec při posuzování vycházel ze spisového materiálu, údajů z odborné literatury a výpočtů a simulací a vypracoval technicky přijatelný nehodový děj.

Skutečnost, že odvolatel nesouhlasí se závěry tohoto znaleckého posudku, však nemůže způsobit jeho zpochybnění. Odvolatel měl možnost nechat vypracovat případně oponentní znalecký posudek znalce z oboru doprava, který by v případě odlišných závěrů mohl zpochybnit závěry vyhotoveného znaleckého posudku. Jelikož však odvolatel, ani jeho zástupce, neprokázaly skutečnost, že by byli odborně oprávněni ke zhotovení znaleckého posudku k předmětné dopravní nehodě a nepředložili ani jiný znalecký posudek zpochybňující vyhotovený znalecký posudek zhotovený Ing. Vladimírem Drdou, považuje odvolací správní orgán závěry znaleckého posudku ze hodnověrné a ověřené.

Odvolací správní orgán odmítá i tvrzení odvolatele, že za zcela zásadní lze považovat, že na otázku: Kdyby paní [redacted] uvedla, že jela do Černého Lesa a pan [redacted] na Všechnov - potkali se v zatáčce, jakým nejpravděpodobnějším způsobem by podle Vašeho názoru mohlo dojít k nehodovému ději, aby poškození byla taková, jaká jsou zjištěna? Znalec odpověděl: „Vzájemná poloha v okamžiku střetu by byla stejná. Vozidlo pana [redacted] na rozdíl od průběhu uvedeného ve znaleckém posudku by měl svoji zadní část méně přetočenou. Tuto verzi nelze vyloučit.“ S ohledem na shora uvedené je dle odvolatele zřejmé, že znalec připustil nakonec i variantu, že by pan [redacted] jela ve směru na obec Černý Les, ačkoli to předtím v písemném nálezku považuje za nepřijatelné.“

Odvolaatel prostřednictvím svého zástupce zde opět překrucuje fakta, když uvádí, že znalec připouští variantu, kterou znaleckým posudkem odmítl. Odvolací správní orgán zde pro přehlednost cituje určité pasáže znaleckého posudku:

„Pokud by vozidlo Ford vyjelo do protisměru po trnutí volantem vlevo, jak uvádí řidič vozidla Chevrolet, za předpokladu, že nepohybovalo bočním smykem, což je i technicky nereálné, neboť vozovka v jízdním pruhu vozidla Ford nebyla zledovatělá a toto nikdo z účastníků nehody ani svědek nezpochybnuje, poškození vozidel by pak vypadalo jinak, než jaké reálně je. To znamená, že by musela být poškozena levá přední hrana vozidla Ford, tedy prostor v oblasti styku levého předního s levou stranou čela vozidla, resp. oblast levého hlavního světla a jeho bezprostředního okolí, k čemuž nedošlo.

...

Není zřejmé, na základě čeho, z náčrtku si namaloval řidič pan [REDAKCE] vyvodil Mgr. Veselý závěr, že z tohoto grafického znázornění jasně vyplývá a nepřipouští jiný výklad než to, že řidička vozidla Ford projížděla levotočivou zatáčku ve směru na Černý Les a že neodbočovala vpravo na Radkov. Rovněž to, že Mgr. Veselý na základě toho, že pan [REDAKCE] s paní [REDAKCE] jsou ve svých výpovědích konzistentní a paní [REDAKCE] se liší vtom „koho kdy a kde viděla“ jednoznačně usuzuje, že paní [REDAKCE] nejela ve směru na Radkov, ale jela směrem na Černý Les, lekla se vozidla pana [REDAKCE] na které zareagovala úhybným manévrem mírně vlevo, nestačila se vrátit zpět a střetla se s vozidlem Chevrolet. Tento výklad Mgr. Veselého je technicky naprosto nepřijatelný a zavádějící.

...

Vybočení vozidla Ford vlevo do protisměru, do jízdního pruhu vozidla Chevrolet, je technicky nepřijatelné a vysvětlené v předchozích kapitolách znaleckého posudku. Rovněž tak z ničeho nevyplývá, že by řidička nechtěla jet ve směru na obec Radkov. Tvrzení Mgr. Veselého o tom, že řidička chtěla jet ve směru na Černý Les, a ne Radkov je nepřijatelné, jak vyplývá z rozboru v kapitole 2.2.2 znaleckého posudku.“

Z citací posudku je zřejmé, že znalec nevyloučil variantu, že by odvolatelka jela na křižovatce ve směru na Černý Les, ale vyloučil variantu, že by přitom vybočila do protisměru, vzhledem k poškození vozidel. Znalec také v posudku odmítl tvrzení odvolatele uvedené před vyhotovením znaleckého posudku, že z podkladů vyplývá, že paní [REDAKCE] nechtěla jet na obec Radkov, jelikož toto nebylo žádným podkladem potvrzeno. Znalec tedy ve svém posudku odmítl jako nepřijatelný popis nehody uvedený odvolatelem, to neznamená, že vyloučil i možnost uvedenou ve své výpovědi. Celkově je však zřejmé, že popis dopravní nehody, tak jak jej uvádí odvolatel je v rozporu se závěry znaleckého posudku, které jednoznačně potvrdily, že při projíždění pravotočivé zatáčky nejel vpravo při pravém okraji vozovky, když uvedl vozidlo do bočního smyku a vyjel za střed vozovky, kde se bočně střetl s protijedoucím vozidlem Ford Focus, které řídila řidička [REDAKCE] [REDAKCE]

IV. Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Odvolaací správní orgán dále přezkoumal napadené rozhodnutí a musí konstatovat, že výroková část tohoto rozhodnutí je plně v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu a § 93 zákona o odpovědnosti za přestupky. Dále pak správní orgán prvního stupně v odůvodnění předmětného rozhodnutí řádně uvádí, na základě kterých podkladů předmětný přestupek zjistil a použil jako důkaz v dané věci. Správní orgán prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí i řádně vypořádal se všemi námitkami odvolatele uvedenými odvolatelem v průběhu řízení. Prvoinstanční správní orgán ve svém rozhodnutí pečlivě zhodnotil důkazy, které provedl.

Nalézací orgán dále zhodnotil společenskou nebezpečnost skutku a formu zavinění přestupku, kdy tuto stanovil jako nevědomou nedbalost. Podle ustanovení § 15 odst. 2 písm. b) zákona o přestupcích: „*Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.*“ Odvolací správní orgán se ztotožnil s názorem nalézacího orgánu, že se odvolatel svých jednání dopustil minimálně z nevědomé nedbalosti. Odvolatel si byl dobře vědom, že je zimní období a vzhledem k teplotám hrozí nebezpečí náledí na vozovce. Jel však nepřiměřenou rychlostí, vzhledem k povrchu vozovky, přičemž spoléhal, že neohrozí ostatní účastníky silničního provozu. Při projíždění pravotočivé zatáčky nejel vpravo při pravém okraji vozovky, když uvedl vozidlo do bočního smyku a vyjel za střed vozovky, kde se bočně střetl s protijedoucím vozidlem Ford Focus, které řídila řidička [REDAKCE] [REDAKCE] Lze tedy shrnout, že bylo prokázáno, že se odvolatel přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k), porušením ustanovení § 4 písm. a), b), § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, dopustil formou vědomě nedbalosti.

Správní orgán také přezkoumatelně odůvodnil výši uloženého správního trestu, kdy správní trest pokuty uložil na dolní hranici zákonného rozmezí. Při stanovení výše trestu nalézací orgán přihlédl k okolnostem případu, když

v rozhodnutí uvedl: „Rovněž s přihlédnutím k osobě pachatele, kterou správní orgán posuzuje pouze zprostředkovaně podle evidenční karty řidiče, lze odůvodnit celkovou výši sankce. Obviněný totiž podle opisu evidenční karty řidiče ve sledovaném období je držitelem řidičského oprávnění od roku 1999. Po tuto dobu nemá v kartě žádný záznam v souvislosti s řízením motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích. Na základě provedeného dokazování a po vyhodnocení všech relevantních skutečností správní orgán uložil správní trest : pokuty na samé spodní hranici zákonné sazby 1.500,-Kč.“

Za přestupek § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích se dle ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona, uloží správní trest pokuty od 1.500 Kč do 2.500 Kč. Nalézací orgán uložil odvolateli správní trest pokuty ve výši 1.500 Kč, tedy na spodní hranici zákonné výměry.

Podle ustanovení § 37 zákona o přestupcích:

„Při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédnou zejména

- a) k povaze a závažnosti přestupku,
- b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
- c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
- d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
- e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,
- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,
- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,
- i) u pokračujícího, trvajícím a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.“

V daném případě je při posouzení přestupku odvolatele ve vztahu k uloženému správnímu trestu nutné přihlídnout podle výše uvedeného ustanovení § 37 zákona o přestupcích k povaze a závažnosti přestupku a případným přitěžujícím či polehčujícím okolnostem, jelikož další kritéria nepřipadají v dané věci v úvahu či nejsou z řízení známy.

Podle ustanovení § 38 zákona o přestupcích:

„Povaha a závažnost přestupku je dána zejména

- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
- b) významem a rozsahem následku přestupku,
- c) způsobem spáchání přestupku,
- d) okolnostmi spáchání přestupku,
- e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou, je-li tato známkou skutkové podstaty přestupku,
- f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
- g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.“

Povahu a závažnost předmětného přestupku je tedy nutné posoudit významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen. V daném případě se jedná o ochranu života, zdraví a majetku v provozu na pozemních komunikacích. Je obecné známé že se jedná o velmi závažnou oblast, jelikož provozem na pozemních komunikacích dochází každoročně k značné hmotné škodě způsobené nehodami způsobenými porušením pravidel silničního provozu. Bohužel je s hmotnou škodou často spojeno i zdravotní ohrožení, které v mnoha případech končí závažným zraněním či dokonce smrtí účastníků dopravní nehody. Rozhodně tedy nelze

považovat porušení pravidel silničního provozu za nezávažné jednání či banální porušení zákona, jelikož ochrana zdraví účastníků provozu na pozemních komunikacích je jednou z priorit v naší společnosti.

Co se týče následků přestupku odvolatele, tak při jím zaviněné dopravní nehodě došlo k hmotné škodě na jeho vozidle ve výši cca 50.000,- Kč a na vozidle řízené paní [REDAKCE] ve výši cca 25.000,- Kč. Naštěstí nedošlo ke zranění osob a jedná se tedy „jen“ o hmotnou škodu. Přesto lze vzhledem k celkem významné hmotné škodě konstatovat, že následek přestupku spáchaného odvolatel není bezvýznamný.

Způsob spáchání přestupku nelze hodnotit přitěžujícím způsobem. Odvolatel se přestupku dopustil při řízení motorového vozidla. Jedná se o běžnou činnost, která je v současnosti každodenní náplní většiny obyvatel České republiky. K přestupku pak došlo vzhledem k nedostatečné opatrnosti odvolatele při řízení vozidla. I když, jak bylo uvedeno výše, je řízení motorových vozidel spojeno s poměrně značnou mírou rizika, nelze toto dále považovat za kritérium vedoucí k navýšení výměry správního trestu.

Okolnosti spáchání přestupku lze posoudit zejména ve vztahu ke klimatickým podmínkám v době spáchání přestupku. Jednalo se o zimní období s možnou tvorbou ledu na vozovce. Jelikož odvolatel nepřizpůsobil jízdu této skutečnosti, tak přispěl k předmětné dopravní nehodě. Dané kritérium tedy vede k přísnějšímu postihu za předmětný přestupek.

Formy zavinění nalézací orgán posoudil jako nevědomou nedbalost. Je zřejmé, že odvolatel se předmětného přestupku nedopustil úmyslně a došlo k němu nedostatečnou opatrností při řízení motorového vozidla. Dané kritérium by tedy nemělo vést k navýšení výše uloženého trestu. Další kritéria již není možné u přestupku spáchaného odvolatelem posoudit.

Podle ustanovení § 39 zákona o přestupcích:

Jako k polehčující okolnosti se přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,*
- b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,*
- c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,*
- d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo*
- e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.*

Podle ustanovení § 40 zákona o přestupcích:

Jako k přitěžující okolnosti se přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,*
- b) spáchal více přestupků,*
- c) spáchal přestupek opakovaně,*
- d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,*
- e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo*
- f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí.*

Z uvedených ustanovení zákona je zřejmé, že v řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by mohly být posuzovány jakožto polehčující okolnosti podle § 39 zákona o přestupcích. Přitěžující okolnosti dle ustanovení § 40 zákona o přestupcích v řízení o předmětném přestupku nebyly zjištěny.

Nalézací orgán v předmětném rozhodnutí stanovil výši pokuty 1.500,- Kč, tedy na spodní hranici stanovené výše správního trestu. Výše správního trestu pokuty je tak zcela jednoznačně odůvodněna na základě skutečností vyplývajících z podkladů obsažených ve spisovém materiálu. Správní trest pokuty považuje odvolací správní orgán za velmi mírný zejména vzhledem k následkům přestupku, kterým došlo k dopravní nehodě. Vzhledem k předchozímu chování odvolatele v silničním provozu, kdy dle EKŘ se od doby získání řidičského oprávnění v roce 1999 nedopustil žádného přestupku souhlasí odvolací správní orgán s uloženou výší správního trestu pokuty.

Co se týče nezohlednění ustanovení § 44 zákona o přestupcích odvolací správní orgán dodává, že podle ustanovení § 44 zákona o přestupcích lze pokutu uložit v částce nižší, než je zákonem stanovená dolní hranice sazby pokuty, jestliže vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že i tak lze jeho nápravy dosáhnout, je pokuta ukládána za pokus přestupku, pokuta uložená v rámci zákonem stanovené dolní

hranice sazby by byla vzhledem k poměrům pachatele nepřiměřeně přísná, nebo pachatel spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost. Je-li výměra pokuty mimořádně snižována, musí být uložena pokuta alespoň ve výši jedné pětiny dolní hranice sazby pokuty stanovené zákonem. Obecně k mimořádnému snížení výměry pokuty sděluje odvolací orgán, že mimořádné snížení výměry pokuty je institutem výjimečným, který je správní orgán oprávněn, nikoliv povinen, využít s pouze za zákonem stanovených důvodů. Správní orgán tak může, pokud nejsou splněny podmínky pro využití jiných institutů (například upuštění od uložení správního trestu), posoudit specifické okolnosti konkrétního případu, a reagovat tak na situaci, že by pokuta byla nepřiměřeně přísná i v této nejnižší možné výměře. Institutem mimořádného snížení výměry pokuty tak lze více individualizovat a diferenciovat postih za spáchání přestupku. Důvody pro využití institutu mimořádného snížení výměry pokuty musí být podloženy ve správním spise, aby byly kdykoliv přezkoumatelné. V případě, že lze důvodně očekávat, že vzhledem k okolnostem případu a osobě pachatele lze jeho nápravy dosáhnout i snížením výměry pokuty, zákon stanoví dvě podmínky (okolnosti případu a osobu pachatele), které musí být splněny kumulativně s tím, že tyto podmínky se vážou na důvodné očekávání, že využitím institutu mimořádného snížení pokuty i tak lze dosáhnout nápravy pachatele přestupku. Skutečnosti svědčící pro důvodné očekávání musí být podloženy ve správním spise. Jak již bylo uvedeno výše, institut mimořádného snížení výměry pokuty je institutem výjimečným, proto jeho využití nelze odůvodňovat běžně se vyskytujícími skutečnostmi nebo přesvědčením správního orgánu o tom, že správní trest uložený na dolní hranici sazby pokuty je pro pachatele přísný. Z podkladů zajištěných správním orgánem však žádná z výše uvedených skutečností nevyplývá a tak rozhodně nemohlo být správním orgánem přistoupeno k mimořádnému snížení výměru pokuty dle ustanovení § 44 zákona o přestupcích. Navíc výše pokuty je velmi nízká a v případě takto nízkých pokut by mělo být přistupováno k mimořádnému snížení výměry pokuty jen v opravdu mimořádných případech.

V. Závěr

Vzhledem k tomu, že odvolací správní orgán neshledal v napadeném rozhodnutí rozpor s právními předpisy nebo jeho nesprávnost ani žádná procesní pochybení při vedení řízení a skutkový stav byl spolehlivě zjištěn, bylo rozhodnuto odvolání ██████████ ██████████ zamítnout a napadené rozhodnutí správního orgánu potvrdit.

Na základě uvedených skutečností rozhodl příslušný správní orgán tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti rozhodnutí o odvolání se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

JUDr. Andrea Tetourová

vedoucí oddělení pro územní samosprávu a státní správu v dopravě

Rozdělovník:

Účastník řízení:

- ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ trv. bytem ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ cestou zástupce Mgr. Jan Veselý, advokát se sídlem Na Zábradlí 205/1, 110 Praha 1

Na vědomí (po nabytí právní moci):

- Městský úřad Tábor, kancelář starosty – oddělení přestupků, Žižkovo náměstí 2, 390 15 Tábor